

Projekt Comenius Regio:

„Edukacja w regionach charakteryzujących się brakiem dostępu do infrastruktury i zawodów o wysokich kwalifikacjach w kontekście strategii „Europa 2020””

Współpraca pomiędzy szkołą i rodzicem. Wsparcie procesu edukacyjnego

Poradnik dla szkół i rodziców

*Chciałem zmienić świat. Doszedłem jednak do wniosku,
że mogę jedynie zmieniać samego siebie”*
Aldous Huxley

Partnerzy projektu w Polsce:

I Wstęp

Będąc nauczycielem na co dzień dotykamy środowiska szkolnego, stykami się z realiami, problemami różnej natury. Niektóre możemy rozwiązywać na bieżąco, inne wymagają działań długofalowych, zmian organizacyjnych, czy nawet systemowych, jeszcze inne zupełnie od nas nie zależą. Niemniej jednak słowem kluczem, który zainicjował pomysł na projekt Comenius Regio była *zmiana* właśnie. Zmiana wymaga siły, czasu, autorefleksji, wymiany poglądów, dojrzałości, zmiany w sposobie myślenia, szybkiej reakcji na otaczający świat, stałej aktywności. To wszystko się wydarzyło dzięki naszemu projektowi EDU – P.A.S.S. Udało nam się zauważyć potrzebę zmian i wypracować konkretne pomysły usprawniające szkołę, umożliwiające rozwój osobisty uczniom i nauczycielom, udało nam się choć uchylić drzwi, żeby zaprosić zamiany na lepsze.

Niniejsza publikacja jest wynikiem rozmów i działań międzyinstytucjonalnych i międzynarodowych. To zbiór pomysłów i reguł, jakie polecamy wdrożyć, żeby „zaprzyjaźnić się ze szkołą”, widzieć w niej pozytywy. Przyjaźń ma dotyczyć wszystkich ogniw tej układanki – rodziców, nauczycieli i uczniów. Przypominamy niniejszym, jak istotne jest nawiązanie efektywnej współpracy pomiędzy szkołą a rodzicem, podpowiadamy, dlaczego warto to robić i jak to zorganizować. Krytycznym okiem spojrzeliśmy na to co już istnieje i zaproponowaliśmy zmiany, jakie przyczynią się do pełniejszego wsparcia procesu edukacyjnego.

II Cele współpracy nauczycieli z rodzicami

Efektywna praca wychowawcza to ścisła współpraca między rodzicem a wychowawcą. Wypracować należy taki model współdziałania, aby przynosił on jak najszersze i najlepsze efekty. Istotne jest uświadomienie sobie celów, jakie stoją za nawiązywaniem relacji z rodzicami:

- udział rodziców w organizowaniu procesu wychowawczo- dydaktycznego,
- dążenie do ujednoczenia oddziaływań dydaktyczno- wychowawczych szkoły i środowiska rodzinnego,
- współdziałanie w zakresie rozpoznawania możliwości rozwojowych uczniów,
- podnoszenie świadomości edukacyjnej rodziców,
- przekazanie wiedzy na temat funkcjonowania dziecka w szkole,
- poznanie oczekiwań rodziców wobec szkoły,
- tworzenie partnerskich relacji pomiędzy rodzicami a środowiskiem szkolnym.

Odpowiednio zorganizowane i celowe współdziałanie szkoły i rodziny przynosi wymierne korzyści. Może ono sprzyjać lepszemu poznaniu i rozumieniu uczniów przez nauczycieli i rodziców, uzgodnieniu właściwego podejścia wychowawczego, udzieleniu sobie wzajemnej pomocy oraz stwarzaniu właściwej atmosfery wychowawczej w szkole i w domu.

III Kreowanie współpracy pomiędzy rodzicem a szkołą

Zarówno dom, jak i szkoła oddziałują na ucznia wychowawczo. Aby efekty pracy były zadowalające i wymiennie wysokie, oba środowiska muszą ściśle ze sobą współpracować. Współpraca będzie efektywna, jeśli stworzy się odpowiednie warunki.

1. Warunki dobrej współpracy środowiska szkolnego z domowym.

Założenie: Pracujemy dla dobra tego samego dziecka. Zjednoczmy siły i ujednolimy wymagania i metody wychowawcze, aby osiągnąć lepszy efekt.

Dobry kontakt wymaga: dobrej woli, otwartości, szacunku i sympatii, uczciwości, dyskrecji. W procesie budowania kontaktu ważne jest wykonanie kilku kroków:

- Diagnozy wzajemnych relacji,
- Uzgodnienie oczekiwań,
- Ustalenie jasnych zasad współpracy,

Aby współpraca z rodzicami przebiegała sprawnie i efektywnie, warto spełnić kilka warunków:

✓ Do nauczycieli należy:

- wykonanie pierwszego ruchu w kierunku dobrej współpracy,
- odrzucenie uprzedzeń i gotowość do kontaktu z każdym rodzicem,
- przekonanie, że efektywność współpracy zależy od obu stron,
- przyznanie rodzicom takich praw, jakie sami chcą mieć,
- tworzenie przyjaznej, spokojnej atmosfery rozmowy,
- angażowanie do współpracy wszystkich rodziców,
- przyjmowanie i spokojne analizowanie krytyki,
- zmieniać co się da, być otwartym na nowe propozycje,

✓ Istotne jest, aby przeważały kontakty:

- bezpośrednio, bo integrują, budują zaufanie, minimalizują dystans utrudniający kontakt i wymianę informacji,
- na terenie szkoły, co czyni ją głównym miejscem i płaszczyzną współpracy,
- dobrowolne, sprzyjające traktowaniu współdziałania jako prawa i przywileju, a nie przykrego obowiązku,

- mające charakter otwartej rozmowy, co powoduje, że wzrasta u rodziców poczucie podmiotowości.

✓ **„Recepta” na dobrą współpracę z rodzicami:**

- Poznaj ucznia i jego środowisko rodzinne,
- Bądź szczery, otwarty i komunikatywny,
- Wysłuchaj, pozwól się wygadać, okaż zrozumienie i troskę,
- Nie uważaj, że zawsze masz racje i wszystko wiesz,
- Nie trzymaj się kurczowo utartych schematów i przekonań,
- Patrz, słuchaj, odczuwaj i poszukuj.
- Bądź elastyczny, otwarty na zmiany i propozycje,
- Przemyśl formę i treść rozmowy dobierając odpowiednie miejsce i czas,
- Mów wyraźnie i stanowczo o swoich wymaganiach i oczekiwaniach, tak, aby były one znane i zrozumiałe dla rodziców,
- Chcąc przekazać rodzicowi złe wiadomości zacznij od wyszukania w dziecku jego pozytywnych cech,
- W przypadku krytyki - nie obrażaj się. Przemyśl, spokojnie przeanalizuj zarzuty,
- Na bieżąco monitoruj postępy ucznia, tak, aby rodzic mógł być informowany o sytuacji edukacyjno - wychowawczej swojego dziecka,
- Nie zostawiaj rodzica z problemem- oferuj pomoc, pokaz sposoby radzenia sobie, bądź skieruj do odpowiedniej osoby.

2. Korzyści z dobrej współpracy szkoły ze środowiskiem domowym:

- ✓ Istnieje wspólny cel- rodzicom i nauczycielom zależy na jak najlepszym rozwoju dziecka,
- ✓ Ujednolicenie systemu wychowawczego szkoły i domu, a co za tym idzie większa możliwość wpływania na ucznia
- ✓ Budowanie wspólnej przyjaznej atmosfery wychowawczej sprzyjającej rozwojowi dziecka, spójnej co do zasad,
- ✓ Pomoc wzajemna w rozwiązywaniu trudności wychowawczych i innych,
- ✓ Udział rodziców w aktywności na rzecz szkoły,
- ✓ Dobra i przyjazna atmosfera potrzebna do realizowania działań szkoły,

- ✓ Wsparcie placówki przez rodziców wobec organów prowadzących
- ✓ Opinie i oczekiwania rodziców mogą wpłynąć na szkołę i planowanie jej rozwoju i zmian,
- ✓ Poczucie zrozumienia u nauczycieli, wiedza, że ich praca jest doceniana,
- ✓ Wzajemne partnerstwo w kontaktach z rodzicami to większe zaufanie i wzajemne docenianie wpływu.

3. Trudności we współpracy szkoły i środowiska rodzinnego ucznia:

	Po stronie nauczyciela	Po stronie rodziców
Barier w dobrych kontaktach nauczyciela i rodzica i ich przyczyny	Brak czasu	Brak czasu
	Poczucie, że nie jest się słuchanym przez drugą stronę,	Poczucie, że nie jest się słuchanym przez drugą stronę,
	Brak wiary, że rozmowa coś zmieni,	Brak wiary, że rozmowa coś zmieni.
	Poczucie braku realnego wpływu na postępowanie rodziców wobec własnych dzieci („I tak w domu zrobią swoje”).	Obawa, by nie zniechęcić do siebie nauczyciela, co może mieć negatywny wpływ na sposób traktowania ich dzieci. Brak zaufania.
	Dotychczasowe doświadczenia własne lub innych nauczycieli wskazujące na braku efektów współpracy z rodzicami lub brak pozytywnych reakcji rodziców na podejmowane przez nauczyciela starania (niedoceniecie)	Brak poczucia realnego wsparcia ze strony nauczyciela, tylko tzw.: pouczanie
	Poczucie, że problem tkwi nie w uczniu, lecz w rodzinie i nauczyciel nie jest w stanie zmienić całej tej złożonej sytuacji	Obawa przez usłyszeniem „złych informacji” o dziecku, przez to także przed obniżeniem swojej wartości jako rodziców.
	Lęk przed występami publicznymi	Ucieczka przed podejmowaniem (nieświadomie) roli ucznia - bezbronnego wobec autorytetu nauczyciela (zachowania jak w dzieciństwie: rodzice zapominają, że są dorosłymi ludźmi).
Obiektywne trudności w zakresie organizacji zebrań, np.: brak miejsca i czasu na spokojną rozmowę itp.	Brak poczucia oczekiwania na własną osobę – nauczyciele muszą (nie chcą) zorganizować spotkanie; presja czasowa; ogólnie zła organizacja zebrań.	
Wypalenie zawodowe, niechęć do podejmowania kontaktów z tzw.		

	<p>„trudnymi rodzicami” z uwagi na koszty emocjonalne tego typu relacji.</p>	<p>Brak poczucia potrzeby rzeczywistego zaangażowania rodzica w sprawy szkoły. Poczucie „gry pozorów”.</p> <p>Negatywne doświadczenia rodziców, że decyzje w stosunku do ich dzieci zapadają odgórnie, bez ich udziału, pytania o zdanie.</p> <p>Brak integrowania rodziców – obce osoby mają problem by zorganizować się wokół wspólnego celu, zaangażować.</p>
--	--	--

IV Formy współpracy nauczycieli z rodzicami:

„Nie tak ważne żeby człowiek dużo wiedział, ale żeby dobrze wiedział, nie żeby umiał na pamięć, a żeby rozumiał, nie żeby go wszystko troszkę obchodziło, a żeby go coś naprawdę zajmowało, żeby miał zamiłowanie.”
Janusz Korczak

Zadaniem szkoły i domu rodzinnego jest wytworzenie w dzieciach pewnych umiejętności, ciekawości świata, otwartości, zaradności, empatii, współistnienia i współdziałania. Skoro oba środowiska mają takie same cele, to tym bardziej powinny działać wspólnie, idąc razem, a nie tylko obok, w jedną stronę. Aby wspólna droga była efektywna wesprzeć się można narzędziami danymi do ręki, opisanymi szczegółowo poniżej.

1. Narzędzia wykorzystywane do współpracy z rodzicami

- ✓ Wywiadówki inaczej zwane zebraniem rodziców, które organizowane są zazwyczaj nie częściej niż 4 –6 razy w ciągu roku szkolnego, a na celu mają omówienie różnych spraw organizacyjnych klasy, osiągnięć szkolnych uczniów i napotykanymi przez nauczycieli trudności w toku nauczania i wychowania ;
- ✓ spotkania towarzyskie, umożliwiające lepsze poznanie przez rodziców panującej w szkole atmosfery, a organizowane najczęściej z okazji uroczystości i imprez klasowych lub ogólnoszkolnych;
- ✓ zebrania trójki klasowej bądź rady rodziców, najczęściej stosowane przy organizacji różnego rodzaju imprez szkolnych czy klasowych;

- ✓ spotkania z ekspertem, odbywające się z udziałem specjalnie zaproszonej na nie osoby udzielającej rodzicom pomocy w sprawach wykraczających poza kompetencje zawodowe wychowawcy klasy, przybierające często formę:
 - spotkań dotyczących trudności wychowawczych, w których mogą brać udział rodzice wszystkich uczniów danej klasy lub szkoły,
 - spotkań poświęconych pedagogizacji rodziców, które mają miejsce na ogół w ramach spotkań ogólnoszkolnych, a ich przebieg może przybrać charakter prelekcji bądź konferencji.
- ✓ Indywidualne formy współdziałania nauczycieli i rodziców są uzupełnieniem i wzbogaceniem ich zbiorowych kontaktów. Zalicza się do nich:
 - dyżury konsultacyjne- dydaktyczne cykliczne, min. raz w miesiącu, w trakcie których rodzice mają możliwość zapoznania się z wymaganiami i oczekiwaniami nauczycieli oraz z sytuacją edukacyjną swego dziecka;
 - konsultacje indywidualne- wychowawcze w trakcie których można wyjaśnić czy omówić trudności, sposoby pomocy, bądź konkretne działania ułatwiające uczniowi funkcjonowanie w szkole;
 - wizyty domowe, których celem jest bliższe i bezpośrednie poznanie warunków, w jakich żyją uczniowie oraz nawiązanie osobistego kontaktu ze wszystkimi członkami rodziny;
 - kontakty korespondencyjne, polegające na pisemnym porozumiewaniu się, przy czym może to być porozumiewanie się za pomocą:
 - dzienniczka ucznia, który służy przede wszystkim informowaniu rodziców o otrzymywanych przez dziecko ocenach;
 - listów do rodziców, które mogą być :
 - otwarte, o tematyce wychowawczej;
 - listy przeznaczone dla rodziców poszczególnych uczniów;

Korespondencja z rodzicami powinna:

- być opatrzona elementami wzajemnego szacunku,
- zawierać konkretną informację napisaną jasnym językiem,
- dotyczyć wszystkich ważnych informacji, nie tylko negatywnych,
- mieć elegancką formę edytorską,
- być poufna, jeśli zawiera treści przeznaczone tylko dla dorosłych.

- pisemne relacje o wynikach w zachowaniu i nauce ucznia, stosowane najczęściej w trakcie spotkań roboczych, czyli tzw. wywiadówek (są to przygotowane wcześniej kartki z ocenami z poszczególnych przedmiotów nauczania oraz zachowania);
- rozmowy telefoniczne, mające na celu okolicznościową wymianę informacji o uczniu lub służące udzielaniu porad w sprawach wychowawczych.

Różnorodność sposobów na usprawnienie kontaktu z rodzicami sprawia, że można wybrać najbardziej dogodny dla swojego środowiska, dopasowany do możliwości, odpowiadający na potrzeby szkoły i rodziców. Warto pamiętać, iż każda kolejna sposobność może przyczynić się do nawiązania relacji pomiędzy szkołą a rodzicem, tym samym polepszenia sytuacji dziecka i jego wyników w nauce.

Dlaczego warto wykorzystać wymienione narzędzia do kontaktu z rodzicami? Poniżej przedstawiono ich zalety. Każde z narzędzi poddano krytycznej analizie podczas spotkania międzynarodowego w ramach projektu Comenius Regio. Pomimo wskazanych niedogodności uznano, iż warto stosować liczne metody nawiązania kontaktu, aby skutecznie trafić do rodzica.

Narzędzia	Zalety i możliwości
Dziennik elektroniczny	Umożliwia bieżącą kontrolę wyników nauki i frekwencji w szkole.
Wywiadówki/konsultacje	Częste spotkania (raz w m-cu) umożliwiają bieżące monitorowanie frekwencji i wyników nauczania. Jest to umożliwienie bezpośredniej współpracy rodzica, który może angażować się w pracę szkoły
Indywidualny kontakt	Szybkie i bieżące rozwiązywanie indywidualnego problemu z uczniem lub problemu, jaki wyniknął w szkole lub w klasie. Dobra współpraca z rodzicem.
Dzienniczki informacyjne	Wszystkie zwolnienia, usprawiedliwienia są zawarte w jednym zeszycie (w razie potrzeby do

uczni	wglądu). Ułatwienie monitoringu nieobecności. Szybka korespondencja z rodzicami.
Wspólna organizacja wycieczek, kuligów, imprez klasowych itp.	Integracja rodzica ze szkołą, klasą, wychowawcą. Poczucie przynależności do społeczności szkolnej oraz zaangażowania w życie dziecka.
Współpraca z pedagogiem szkolnym	Wspólne rozwiązywanie problemów z nauką, finansowych, rodzinnych Kierowanie uczniów na dodatkowe badania np. do specjalisty. Możliwość uzyskania wsparcia.
Strona internetowa szkoły	Dostęp do bieżących informacji, dokumentacji szkolnej, również do pobrania.
Pedagogizacja rodziców - warsztaty / spotkania dla rodziców	Przekazywanie podstawowych zasad i reguł. Umożliwienie kontaktu ze specjalistą Pomoc w zrozumieniu dziecka i jego rozwoju.
Rada Rodziców – wpływ na decyzje dotyczące uczniów.	Łatwiejsza współpraca , większa motywacja rodziców do współpracy. Dawanie szansy na zmianę, udział w budowaniu zasad, reguł, możliwości rozwoju młodzieży.
Lekcje otwarte dla rodziców	Otwartość wskazuje przejrzystość i troskę nauczycieli o edukację młodzieży. Indywidualne zbliżenie rodzica do problemów wychowawczych.

	<p>Poczucie monitorowania jakości nauczania.</p> <p>Podniesienie jakości nauczania.</p>
<p>Opiekun klas pierwszych eFKa (FAJNY KUMPEL) – pomysł zaczerpnięty z austriackiej szkoły partnerskiej</p>	<p>Wyznaczeni uczniowie starszych klas opiekują się uczniami klas pierwszych.</p> <p>Uczniowie - opiekunowie mają duże poczucie własnej wartości.</p> <p>Uczniowie klas pierwszych mają poczucie zainteresowania, bezpieczeństwa w nowym środowisku.</p>

2. Zasady organizacji idealnego spotkania nauczyciela i rodziców

Po co organizować kolejne spotkanie dla rodziców?

„I tak przyjdą tylko rodzice zdolnych uczniów...”

„Nikt nie będzie chciał współpracować...”

„Znow przeprowadzę szybkie spotkanie i skończy się na kolejce rodziców w sprawach indywidualnych...”

„I znow nie dowiem się nic ciekawego...”

„Będę słuchał, jak źle uczy się mój syn / córka...”

„Po co mam jechać do szkoły na 10 minut zebrania...”

Rodzicu i nauczycielu powiedziałaś tak kiedyś? Pomyślałaś podobnie? Czas to zmienić, wykorzystajmy sposobność spotkania z rodzicami efektywnie i sprawmy, żeby dla wszystkich uczestników była to okazja do konstruktywnego rozwiązywania problemów, radzenia sobie ze słabościami własnymi i uczniów. Pamiętaj! To uczeń ma być celem spotkań, to dla niego poświęcamy czas i wysiłek! Warto!!

Należy pamiętać, iż ogniwem do wytworzenia owocnej, długotrwałej i szczerzej współpracy pomiędzy szkoła a rodzicem nie są tylko nauczyciele i opiekunowie uczniów. W tworzenie zasad współpracy i budowanie relacji muszą włączyć się także dyrekcja szkoły, pedagog szkolny. Elementy te powinny być źródłem informacji, wsparcia, mentoringu, wiedzy i kompetencji.

Oto kilka przydatnych wskazówek, jak sprawić, by wywiadówka była inna niż dotychczasowe, żeby spełniała wreszcie swoją funkcję:

Nauczycielu:

- **Przygotuj się do spotkania** – wyznacz czas, miejsce, cel (co chciałbyś osiągnąć, spróbuj przewidzieć trudności, tak by móc im przeciwdziałać, nastaw się pozytywnie)
- Zamiast zaczynać od mówienia o tym, co jest nie w porządku (znowu nie odrobił zadania domowego), **Zacznij od tego, co dobre** (podoba mi się poczucie humoru Jurka)
- Zamiast wyliczać, czego dziecko nie zrobiło (śni na jawie, nie nauczył się tabliczki mnożenia, ...), **Opisz, co dziecko powinno zrobić** (musi nadrobić te partię materiału, którą przerabialiśmy, gdy był chory)
- Zamiast kończyć negatywnym stwierdzeniem i tracić wiarę w powodzenie (no cóż Einstein to z niego nie jest ...), **Zakończ spotkanie jakimś pozytywnym stwierdzeniem**, które można powtórzyć uczniowi (proszę powiedzieć Andrzejowi, że wierzę, iż jest w stanie nauczyć się)

Rodzicu:

- Zamiast ukrywać istotne informacje (4 godz. spędza przed komputerem), **Przełącz informacje mające związek ze sprawą** (w związku z czym jest już zmęczony, by siadać do lekcji)
- Zamiast zapominać o po spotkaniu o poczynionych ustaleniach ..., **Postępujcie zgodnie z planem** (Kasia pomaga Małgosi i Małgosia dostała wczoraj 3 z kartkówki, mąż ma ostatnio więcej czasu i pomaga synowi w lekcjach – Bartek nie spędza już tyle czasu przy komputerze.)

Rodzicu i nauczycielu:

- Zamiast udzielać sobie nawzajem rad (pan i pańska żona powinniście ..., nie powinna pani zadawać tyle do czytania), **opiszcie, co dzieje się w domu i szkole, co przynosi dobre efekty** (zauważyłem, że po przerwie ma więcej energii, lepiej mu idzie nauka, kiedy robi sobie przerwę co 15 min.)
- **Ustalcie wspólnie plan działania** (poproszę Katarzynę, by pomogła Małgosi z matematyki, a ja dopilnuję, by moja córka nie spędzała tyle czasu przed TV)

A może pół żartem, pół serio ☺. Poniższą „recepturę” podajemy również w formie plakatu do druku w załączniku do niniejszej publikacji.

Pomysł na „Wywiadówkę”:

Składniki:

1 nauczyciel

Ok. 30 rodziców

15 ławek

30 krzesel

1 kg dobrych chęci

50 dag uśmiechu

50 dag wyrozumiałości

1 kg otwartości

Przygotowanie:

Nauczycielu!!!

1. Rodzic to twój sojusznik - uśmiechnij się do niego.
2. Przygotuj się do wywiadówki!
3. Stwórz miłą atmosferę - poproś o zdjęcie płaszczy, zaaranżuj ławki w mniej szkolnym stylu, podziękuj za przybycie, a może przygotuj jakieś atrakcje - kawa / herbata.
4. Nie siedź za biurkiem - siądź z rodzicami.
5. Wyznacz sobie cele wywiadówki - zrób notatkę z porządkiem spotkania.
6. Zaczynij od pozytywnej oceny uczniów, wspomnij ich osiągnięcia. Imiennie pochwal uczniów.
7. Omów wyniki w nauce - problemowo, nie personalnie.
8. Omów problemy związane z nauką / szkołą - problemowo, nie personalnie.
9. Indywidualne osiągnięcia ucznia omów na osobności, ale w sposób szczerzy, rzeczowy i konstruktywny.
10. Rzeczowo przekaż sprawy organizacyjne / przygotuj “informator” dla rodziców
11. Przywiązuaj większą wagę do spraw organizacyjnych i wychowawczych, aniżeli finansowych.
12. Przedstawiaj i przypominaj zasady obowiązujące w szkole.
13. Konsekwentnie ich przestrzegaj i wymagaj tego od rodziców.
14. Zaproponuj dyskusję w sprawach problematycznych.
15. Angażuj rodziców w sprawy klasowe (organizację wycieczek, imprez szkolnych).
16. Przygotuj krótką prelekcję pedagogizującą rodziców.
17. Proponuj pomoc rodzicom.

18. Powiedz, jak mogą pomagać uczniom w domu.
19. Diagnozuj problemy klasowe przy pomocy ankiet.
20. Postaraj się, aby rodzic wyszedł ze spotkania z czymś w rękę: ulotką, informatorem, cytatem, wskazówką wychowawczą, itp.

Dyrekcjo !!!

1. Przygotuj dla nauczyciela spis najważniejszych informacji na wywiadówkę odpowiednio wcześniej.
2. Przypominaj rodzicom i uczniom o wywiadówkach z odpowiednim wyprzedzeniem (poprzez stronę internetową, facebook'a, na tablicy ogłoszeń itp)
3. Wesprzyj młodych wychowawców swoją obecnością lub wiedzą na pierwszych spotkaniach z rodzicami (zorganizuj dla nich "odprawę")
4. Wysyłaj listy gratulacyjne / podziękowania do rodziców.
5. Zapraszaj rodziców na uroczystości szkolne (rozpoczęcie roku szkolnego, rozdanie świadectw)

Pedagogu Szkolny!!!

1. Zaproponuj wychowawcom temat na prelekcję pedagogizującą i krótkie materiały.
2. Proponuj warsztaty ze specjalistą.
3. Wesprzyj młodych wychowawców swoją obecnością lub wiedzą na pierwszych spotkaniach z rodzicami (zorganizuj dla nich odprawę)
4. Dostarcz ankiety diagnozujące wychowawcom.

V Podsumowanie

Współpraca nauczyciela, dyrekcji i pedagoga szkolnego musi być profesjonalna, składać się z wielu aspektów, odbywać się na kilku płaszczyznach, ale przede wszystkim musi być nastawiona na zainicjowanie i wykorzystanie współpracy pomiędzy instytucją edukacyjną a rodzicem. To do nauczycieli należy nawiązanie pierwszego kontaktu, sprawienie, aby był on trwały, efektywny, a w rezultacie przynosił efekty w postaci lepszych wyników w nauce młodzieży. To wydaje się być jedno z najtrudniejszych zadań dla pedagoga. Pomóc może zarówno wewnętrzna organizacja szkoły i otwarcie na współpracę z rodzicami, ale i uświadamianie rodziców w zakresie konieczności kontaktu ze szkołą, możliwości, jakie daje dobrze zorganizowana współpraca i korzyści dla wszystkich stron (nauczycieli, uczniów i rodziców). Mamy nadzieję, że podpowiedzi i rady zawarte w niniejszej publikacji przyczynią się do zmian w szkołach, do realnych efektów i zmiany myślenia. Na koniec podsuwamy kilka rad dla rodziców. Poniższy „Bank Dobrych Praktyk” przedstawiamy również w formie plakatu do wydruku, w załączeniu do niniejszej publikacji.

BANK DOBRYCH PRAKTYK

RODZICU!!!

1. Przychodź na zebrania i konsultacje - bądź na bieżąco!
2. Poznaj miejsce, gdzie twoje dziecko spędza połowę dnia.
3. Poznaj nauczycieli, którzy wspólnie z tobą kształtują twoje dziecko.
4. Wykorzystaj nowe media - strona www, dziennik elektroniczny, facebook, mail. Sprawdzaj! Czytaj! Dowiaduj się!
5. Nie bądź pasywny - miej wpływ na szkołę. Wyraź swoje zdanie podczas zebrania.
6. Ucz się - pomóż sobie zrozumieć nastolatka. Korzystaj z warsztatów pedagogicznych w szkole.
7. Kontrola to nie inwigilacja - musisz wiedzieć, jak radzi sobie Twoje dziecko
8. Korzystaj z porad fachowca (psychologa, pedagoga)
9. “Jak było w szkole” to za mało! A może wspólna herbata i rozmowa
10. Rodzicu przychodź w miarę możliwości punktualnie na wywiadówki.
11. Postaraj się czas przeznaczony na wywiadówkę wykorzystać w pełni -nie “myśl” że za chwilę autobus odjedzie, a następny jest za pół godziny.
12. Dzwon do szkoły, jeśli masz pytania!

Opracowali:

Nauczyciele Zespołu Szkół im. W. Szybińskiego w Cieszynie

Psycholodzy i Pedagodzy z Zespołu Poradni Psychologiczno – Pedagogicznych w Cieszynie

Bibliografia:

Adele Faber, Elaine Mazlish: „Jak mówić, żeby dzieci się uczyły”

http://www.interklasa.pl/portal/index/strony?mainSP=subjectpages&mainSRV=lwych&page=article&article_id=310584